

Vyjadrenie Jána Šichulu ohľadom doktríny o Božej trojedinosti spolu s informáciou o rozhodnutiach, ktoré prijali členovia cirkvi NKZ BA pre ďalšiu etapu našej služby a pôsobenia
Nezávislé kresťanské zhromaždenie Bratislava 7. 7. 2017
<http://www.nkzba.sk/> nkzba@hotmail.com

Tento dokument obsahuje osobné vyjadrenie pastora Jána Šichulu vo veci doktríny Božej trojedinosti a zároveň informáciu o rozhodnutiach, ktoré v tejto spojitosti prijali členovia cirkvi NKZ BA.

0. Aktuálny historický moment v mojom živote ako kresťana veriaceho v Pána Ježiša a zároveň učeníka so zverenou pastoračnou službou

- Je to už nejaký čas, čo ako kresťan mám otázky nad doktrínou o Božej trojedinosti či trojosobnosti, pričom počiatky pochybností a kladenie si otázok viem vystopovať niekde do rokov 2012 či 2013. Osobne som tejto doktríne dlhé roky veril, no k tomuto momentu som v situácii, kde osobne nemôžem v úprimnosti vyznať, že takto verím. Snažil som sa tejto téme opakovane venovať skúmajúc rôzne zdroje s túžbou, aby som prekonal moje otázky a mohol vyznať a vyznávať doktrínu o trojedinosti a týmto ušetril zboru NKZ BA istý rozruch, ktorý v tomto čase povstal v spojitosti s tým, že ako kresťan i pastor zboru neviem túto doktrínu vyznať ako osobné presvedčenie. V apríli tohto roku 2017 povstala medzi mnou a istým spolukresťanom hlbšia a intenzívna diskusia ohľadom otázky trojedinosti. To ma prinútilo zaujať postoj, buď smerom naspäť k trojedinosti, alebo naopak spísať moje aktuálne presvedčenie ohľadom toho, ako chápem biblické zjavenie o Bohu Otcovi, Božom Synovi a Svätom Duchu. Výsledkom toho som informoval daného brata i mojich najbližších spolupracovníkov o tom, že v tomto čase neviem vyznať doktrínu o trojedinosti ako moje vlastné presvedčenie. Kľúčový dátum bol 9. máj 2017, kedy som danému bratovi zaslal dokument s vyjadrením môjho stanoviska. Tento dokument sa potom diskutoval viacerých na menších stretnutiach až bol následne predložený všetkým členom cirkvi NKZ BA, aby sa rozhodlo vo veci môjho pokračovania či nepokračovania v úrade pastora a nastavil sa mechanizmus či postup, ako zbor rozrieši túto situáciu.

1. Moje aktuálne osobné presvedčenie, čo sa týka božských osôb Boha Otca, Božieho Syna a Svätého Ducha, ako ho vyjadrím v postupnosti na seba nadväzujúcich tvrdení

V tomto bloku predkladám to, čo som v dokumente z 9. mája 2017 predložil ako moje poznanie¹ v danom čase ohľadom Trojice Boha Otca, Božieho Syna a Svätého Ducha. Text nižšie až do konca tejto state je prevzatý bez akejkoľvek zmeny.

1. Existuje jeden pravý osobný Boh ako zdroj a prameň každého bytia a každej reality (napr. Deut 6:4; Skutky 4:24; Rim 11:36; Zj 14:7). Takto drvivá väčšina biblického použitia slova Boh odkazuje na osobu Bohu Otca či Boha JHVH.
2. Tento jeden Boh bol v ére Starej zmluvy známy ako Boh Abraháma, Izáka a Jakoba (Ex 3:6) či ako Boh JHVH (Exodus 6:2), no mal aj rôzne iné označenia

¹ Predložený text predstavuje moje formulácie ako vyjadrenie aktuálneho osobného poznania. Týmto si ale nenárokujem žiadnu revolučnú originalnosť myšlienok a konceptov tu predložených, hoci som ich odial do sebe vlastných formulácií. Pritom ak je nejaký zdroj, ktorý ma ovplyvnil nad ostatné, tak to jednoznačne bude dielo anglikánskeho kazateľa (a ak niekto chce, tak poviem, že aj popredného teológa tých čias) Samuela Clarkea (https://en.wikipedia.org/wiki/Samuel_Clarke), ktorý žil v rokoch 1675 až 1729. Jeho knižné dielo, ktoré venoval tejto téme, vyšlo v prvom vydaní roku 1712 pod názvom *The Scripture Doctrine of the Trinity*. Tretie vydanie z roku 1732 je v pôvodnom jazyku dostupné bezplatne na <https://play.google.com/books/reader?printsec=frontcover&output=reader&id=1q-iUm3um4gC&pg=GBS.PP5>.

ako napr. silný Boh najvyšší (Genezis 14:20) a v ére Novej zmluvy je známy hlavne ako Boh a Otec (napr. 2. Kor 1:3), no má aj rôzne iné označenia ako napr. Samovládca (Sk 4:24).

3. Spolu s Bohom Otcom existoval už pred večnými časmi či vo večnosti ako osobná bytosť aj Logos alebo tiež Boží Syn, ktorý je z Boha Otca splodený (kedy analógiu k tejto metafyzickej realite máme prítomnú v zemskej realite ľudského otca a ľudského syna), kde Syn svoje bytie nadobudol priamo z Boha Otca a nie externým aktom stvorenia z ničoho, ako sa to udialo pri stvorení viditeľnej a neviditeľnej reality počas šiestich stvoriteľských dní. Tomuto splodeniu Syna nenájdeme časový počiatok o nič viac než by sme našli časový počiatok napr. aktu vyvolenia k spaseniu. Splodenie Syna sa teda udialo mimo času, no jednosmernú príčinnosť tohto mimočasového aktu vieme vyjadriť – je to Otec, ktorý dal zo seba samého Synovi božský život. (Niektoré súvisiace verše: Príslovia 8:22 – 31; Mat 11:27; Ján 1:1, Ján 1:18, Ján 3:16, Ján 5:26, Ján 6:57; 1. Kor 8:6; 2. Kor 4:4; Kol 1:15 – 16; Žid 1:2 – 3).
4. Pritom všetko sa však nedá povedať, že Syn je súčasťou Boha podobne, ako sa nedá povedať, že by ľudskí synovia boli súčasťou svojich otcov, ale každý z nich má samostatné osobné bytie. Boh Otec aktom splodenia vo večnosti komunikoval, či preniesol na Syna všetky svoje božské atribúty, no takým spôsobom, kedy nijako nie je umenšená samovláda či monarchia Boha Otca, ktorý jediný od večnosti po večnosť existuje na rozdiel od Syna ako nikým a ničím nezapríčená a nikým a ničím nepodmienená osobná bytosť – absolútne vzaté teda má všetka realita jeden zdroj či prameň a tým je Boh Otec. Božské atribúty Syna ako napr. jeho všemocnosť (Mar 4:41, Marek 6:41) či vševediackosť (Ján 2:25) smerom k tvorstvu² Syn v dokonalosti svojej láskyplnej synovskej poslušnosti a poddajnosti Otcovi uplatňuje iba v súlade s Otcovým zvrchovaným plánom a jeho vôľou (Ján 4:34; Ján 5:38; Ján 8:29) pričom Otec si celý čas láskyplne praje a je tým oslávený, keď sa jeho Syn postupne podieľa na zrealizovaní celého Otcovho plánu s týmto svetom (Ján 5:20). Takto v diele stvorenia, udržiavania, spasenia i zavŕšenia je zdrojom vždy Otec, kým Syn stojí v úlohe božského sprostredkovateľa všetkých týchto aktov.
5. Pretože Logos alebo tiež Boží Syn je splodený priamo z Boha Otca a je obrazom či kópiou alebo odtlačkom Božej podstaty (Žid 1:3), nachádza sa v ňom prenesením či zobrazením či odtlačkom Božie meno JHVH. Teda nie je to tak, že by nezávisle od Boha Otca existovala nejaká neosobná božská podstata, na ktorej Otec a Syn v rovnakom zmysle participujú, ale je to Otec, ktorý cez akt splodenia vo večnosti vkladá do Syna svoje meno a dáva mu božské bytie na spôsob svojho bytia. Navyše je Syn s Otcom účastný na všetkých Božích činoch voči vesmíru od začiatku až do konca a tak je možné na neho prenášať výpovede, ktoré prvotne hovoria o Bohu JHVH, no v aplikácii neskoršieho biblického zjavenia sú vtiahnuté na Syna, ako sa to dá vidieť napr. v Žid 1:10 – 12, kde je text Žalmu 102:27 – 28 aplikovaný na Božieho Syna z titulu tejto

² Výraz „smerom k tvorstvu“ vypovedá o tom, že Syn vyčerpávajúco pozná a má moc nad všetkým, čo je skrze neho stvorené, no toto treba odlíšiť od ideí, že by Syn mal automatické poznanie všetkých Otcových tajomstiev, do čoho vstupujú texty ako Mat 24:36, Mar 13:32 či Zj 1:1, pričom prirodzený výklad týchto textov ukazuje na to, že Syn Boží, buď počas poníženia na zemi nemal automatické poznanie niektorých Otcových tajomstiev – hoci inak ich mal kým prebýval v nebeskej sfére pred svojím vtelením – alebo sa tu jednoducho vyjadruje Otcova sloboda postupne Synovi vyjadriť všetky svoje tajomstvá a zvrchované rozhodnutia, ako svojho Syna etapu za etapou uvádza do reality svojich božských skutkov, čo krásne vidíme v Jánovi 5:17 – 30 (=stvorené, udržiavanie, spasenie, súd a zavŕšenie), pričom detaily zavŕšenia sa Syn dozvedá najskôr po svojom oslávení (to by korešpondovalo s textom Sk 1:7). Prikláňam sa osobne k druhému chápaniu, pričom i v tomto ohľade model tu predložený nadväzuje na prvé tri storočia poapoštolskej éry až do bodu kým sa neobjaví na scéne paradigma Božej trojjedinosti/trojsočnosti, ktorá povolá zásadný pretras tohto dovtedy rozšíreného chápania.

celkovej biblickej štruktúry vzťahu Boha Otca a Božieho Syna³. Takéto prenesenie výpovedí o Bohu JHVH vzťahom na Syna však nijako neuberá z monarchie Boha Otca, pretože Syn Boží nikdy nič nečinil ani nečiní inak ako v poslušnosti svojmu Otcovi a zároveň nikdy nič nečinil ani nečiní inak než existujúc z neho, pretože všetky svoje božské atribúty dostal od Boha Otca.

6. Logos alebo tiež Boží Syn osobne existoval a pôsobil i v ére pred svojím vtelením no jeho existencia i bytosť boli vtedy zjavené nie v plnosti, ale v progresívnej postupnosti udalostí, výpovedí, opisov a náznakov (napr. Genezis 48:15 – 16; Exodus 13:21; 14:19; 23:21, 32:34, 33:2; Príslovia 8:22 – 31; Micheáš 5:2; Izaiáš 63:9; Hozeáš 12:3 – 4; Malachiáš 3:1; 1. Korint'anom 10:4 a 9).
7. Pre správne pochopenie osoby a diela Božieho Syna ďalej potrebujeme rozlišovať tri etapy jeho existencie: (1) etapa pred vtelením, kedy existoval s Bohom Otcom či u Boha Otca a ešte nebola v plnosti zjavená jeho bytosť a ešte ani nedávalo zmysel, aby prijímal pocty a uctievanie vzťahom na svoju vlastnú osobu popri Bohu Otcovi; (2) etapa, kedy sa vtelil skrze panenské počatie, aby v poníženosti adamovského tela nám vo všetkom pripodobnený no bez akejkoľvek škvrny hriechu uskutočnil dielo spasenia cez zástupnú obeť na kríži Golgoty – v tejto etape už Boží Syn prijíma mnohé božské pocty vzťahom na svoju vlastnú osobu popri Bohu Otcovi; (3) etapa oslávenia následne po vzkriesení, kedy Boží Syn plným právom ako oslávený Pán prijíma božské pocty a uctievanie vzťahom na svoju vlastnú osobu, ktoré sa však nakoniec odrážajú k Bohu Otcovi, ako konečnému príjemcovi všetkej slávy a tomu, ktorý svojho Syna posadil na svoj trón. Dôležitý súvislý text, ktorý zachytáva všetky tieto tri etapy existencie a diela Božieho Syna je Fil 2:5 – 11.
8. Spolu s Bohom Otcom a Božím Synom existoval ešte vo večnosti aj Duch Svätý či Duch Boží, ktorý z Boha Otca existuje cez akt vystúpenia vo večnosti (Ján 15:26). Realita Ducha Svätého bola v ére pred príchodom Krista odkrytá hlavne v rovine jeho aktivity ako toho, ktorý spostredkúval Božie stvoriteľské (Genezis 1:2), zázračné (Sudcovia 15:14), zjavitel'ské (1 Samuel 19:23) i prozretel'né (Žalmy 104:30) pôsobenie, kým jeho existencia ako samostatnej božskej osoby bola naznačená najviac v Iz 63:10. S plnosťou Božieho zjavenia, ktoré nastalo príchodom Pána Ježiša a poverením apoštolov uzavrieť Božie záväzné sebazjavenie, bol Svätý Duch vyjavený ako osobná božská bytosť, ktorá reprezentuje Boha Otca a sprostredkúva jeho pôsobenie a uskutočnenie jeho plánu (Ján 14:15 – 31, Ján 16:7 – 15) podobne tomu, ako Boží Syn reprezentuje Boha Otca a sprostredkúva jeho pôsobenie a uskutočnenie jeho plánu. Následne ako Pán Ježiš dokonal dielo spasenia a opustil cez nanebovstúpenie našu planétu, zoslal na zem Svätého Ducha, ktorý svojím pôsobením teraz na zemi reprezentuje ako Boha Otca, tak i Božieho Syna. Takto sa dá povedať, že keď jedna sprostredkujúca božská osoba opustila priestor zeme

³ Keďže v tejto prehľadnej prezentácii môjho terajšieho porozumenia tematiky Boha Otca, Božieho Syna a Ducha Svätého nie je priestor na vyčerpávajúcu exegézu každého odkazovaného textu, ponechávam stranou celú otázku toho, že citát zo Žalmu 102, ako sa objavuje v Židom 1 má svoje špecifiká, kedy treba ďalej ešte primerane adresovať celkovú štruktúru prvej kapitoly listu Židom a v neposlednom rade i rozriešiť skutočnosť, že tento citát Žalmu 102 je podaný v takej forme, kedy Boh adresuje svojho Syna ako „Pána“, čo však nie je v takejto podobe prítomné v hebrejskom texte Žalmu 102 a poukazuje to na to, že sa tu zbiehajú niektoré širšie faktory židovského interpretačného myslenia v prvom storočí, kedy niektoré idey akoby visia vo vzduchu a sú posilnené cez rozšírený grécky preklad hebrejského textu známy ako Septuaginta – toto všetko si pýta veľmi pozornú prácu s týmto konkrétnym textom. Pre účely tohto prehľadu jednoducho ostávam pri konštatovaní, že v tomto texte je výpoveď prenesená na Syna vzhľadom na to, že skrze neho bolo všetko stvorené, ako je uvedené v Žid 1:2, a tiež sa zdôrazňuje aj jeho nemennosť ako dediča všetkého, ktorý rovnako nesie všetko slovom svojej moci. Všetky texty, ktoré v NZ aplikujú pôvodné výpovede o Bohu JHVH vzťahom na Syna, nachádzam ako také, že sú podané buď z pohľadu mesiášskych úradov, ktoré Boh Otec dal Synovi (napr. Rim 10:13 v prepojení na Sk 2:36 a Fil 2:9) alebo z pohľadu Synovej božskej prirodzenosti, ktorú má z Boha Otca ako ten v ktorom sa nachádza Božie meno (napr. Žid 1:10 – 12) alebo ide o komplexné myšlienky, kde sa ako v precízne poskladanej mozaike stretá množstvo detailov a súvislostí, čo je napr. prítomné v texte Ján 12:37 – 43.

(=Pán Ježiš), tak na jej miesto prišla iná sprostredkujúca božská osoba a totiž Svätý Duch, čo vidíme napr. v texte Ján 14:15 – 31.

9. Duch Boží je v biblickom jazyku neraz opísaný voči Bohu Otcovi i Pánovi Ježišovi zvlášť „tesným“ spôsobom, čo vyplýva z jeho trvalo čisto duchovnej podstaty bytia. Jeho opakované a veľmi početné označenie slovom „Duch“ má v tomto smere mimoriadnu výpovednú hodnotu, pričom rovnako je hodné povšimnutia, že nikdy sa vzťahom na neho nepoužívajú výrazy ako napr. „obraz Boha“ či „kópia alebo odtlačok Božej podstaty“; „odblesk [Božej] slávy“ či „podoba Boha“ či „Slovo“ ako osobný titul/meno, ktoré sa pritom inak v Písmach všetky používajú na opis Božieho Syna na vystihnutie toho v akom pomere existuje bytie Syna voči bytiu Boha Otca⁴, no vzťahom na Ducha Svätého Písmo zostáva len pri jednoduchom a stručnom opise, že z Boha Otca „vychádza“ (Ján 15:26) a spolu s tým tu máme asociáciu či metaforické prirovnania Ducha Svätého a vetra (napr. Ján 3:8 a Sk 2:2) čo nám pomáha sformovať si mentálny obraz toho, akým „nie seba samého prezentujúcim“ a pritom účinným spôsobom Duch Svätý existuje a pôsobí. Takto Duch Svätý dokáže v dokonalosti tým najtesnejším možným spôsobom zastupovať Boha Otca i Božieho Syna bez toho, aby pútal pozornosť na seba samého, čo je črta vlastná jeho bytiu a jeho úlohe v Otcovom pláne s týmto svetom. (Niektoré súvisiace texty: Rim 5:5, 8:14 – 16, 8:26 – 27; 1. Kor 2:4 – 5; 3:16, 6:19; 2. Kor 5:5, Ef 4:4).
10. Osobe a pôsobeniu Ducha Svätého teda potrebujeme rozumieť vo svetle širšej skutočnosti, kedy nikdy nenastalo ani nemá nastať jeho vtelenie a s výnimkou telesnej podoby „akoby holubice“ (Luk 3:22) pri udalosti krstu Pána Ježiša ani raz v Písmach nenaberá na seba dočasnú telesnú podobu. Navyše tiež v zmysle toho, že Duch Svätý oslavuje Boha Otca a Pána Ježiša Krista, dáva zmysel jeho istá „úrad'ovosť“, kedy z pohľadu celku reality Božieho pôsobenia zaujíma tretie miesto ako toho, ktorý nechce ukazovať na seba, čo ako platí, že v sebe nesie božské atribúty (napr. Ján 16:14 – 15; Ef 1:1 – 14).
11. Hoci Boží Syn i Svätý Duch vlastní odvodenú božskú prirodzenosť cez akt splodenia a vystúpenia vo večnosti, predsa Božie slovo konzistentne označuje ako jedného či jediného Boha osobnú bytosť Otca, čo je zjavné z množstva veršov ako napr. Mar 12:29; Ján 5:44, Ján 17:3; Rim 3:30, Rim 16:27; 1. Kor 8:6; Ef 4:6; Gal 3:20; 1. Tim 2:5; Júda 25.
12. Biblický monoteizmus ako ho prezentuje Pán Ježiš a jeho apoštoli teda spočíva v rozoznaní a vyznaní osobnej bytosti Boha Otca ako jediného pravého Boha – absolútne vzaté, realita má len jeden jediný nikým a ničím nepodmieňený zdroj.
13. Príslušník židovského národa vyznával vieru v jedného Boha a tento Boh bol konkrétne JHVH, alebo tiež Boh patriarchov. Toto vyznanie bolo základným vyznaním židovského ľudu, o ktoré sa opierali ďalšie zjavené skutočnosti. Kresťanská viera je ale ďaleko viac než len vyznanie monoteizmu, a preto byť kresťanom nie je možné bez toho, aby človek spoznal a vyznal aj vieru v Božieho Syna a v Božieho Ducha.
14. Pôvodné vyznanie viery židovského národa, ako je zachytené v Deut 6:4, je teraz v ére Novej zmluvy cez učenie Kristových apoštolov rozšírené o vyznanie jedného Pána popri vyznaní jedného Boha (1. Korint'anom 8:6) a rovnako je možné ďalej biblicky vyznať i jedného Ducha Božieho v zmysle formulácie z verša Ef 4:4 či ako zjavnú skutočnosť z množstva trojičných pasáži, kde sa opakovane spomína jeden Boh, jeden Pán/Syn a jeden Duch Boží či Duch Svätý (napr. Mat 3:16 až 17; Mat 28:19; Ján 15:26; Sk 2:33; 1. Kor 12:4 – 6; 2.

⁴ Konkrétne verše sú v poradí zmienok nasledovné: obraz – 2. Kor 4:4 a Kol 1:15; kópia alebo odtlačok Božej podstaty (môj vlastný preklad gréckeho výrazu *charaktér* na odlišenie od predchádzajúcej položky, kde sa v oboch prípadoch vyskytuje grécke slovo *eikón*) – Žid 1:3; „odblesk [Božej] slávy – Žid 1:3; podoba Boha – Fil 2:6; Slovo – Ján 1:1 a Zj 19:13.

Kor 12:13; Ef 1:1 – 14; Žid 9:14). Takto všetci kresťania na planéte vďaka apoštolskému učeniu majú vyznávať vieru v Boha Otca, v Božieho Syna a v Ducha Svätého, čo do základného vyznania o tom, že čo alebo kto je „nad nami“ a čo alebo kto, koná a pôsobí cieľom spasenia a duchovného života Božieho ľudu.

15. V tomto modeli sumárneho opisu božských osôb Otca, Syna a Svätého Ducha, je možné použiť výraz Trojica presne v takom zmysle, ako sa používal v kresťanskej cirkvi zhruba tri storočia poapoštolskej éry. Trojica je v tomto modeli skratkovitý výraz, ktorý komunikuje existenciu troch božských osôb, kde zakladajúcim členom je Boh Otec, ktorý k sebe sám zo seba priberá ešte vo večnosti božského Syna a božského Ducha, aby takto cez nich uskutočnil celý svoj zvrchovaný plán stvorenia, udržiavania, spasenia a završenia, kde konečný výsledok, ktorý všetko zastrešuje, je Božie samooslávenie. Výslednou realitou mimočasového aktu splodenia Syna a vystúpenia Ducha nadväzne božské osoby Trojice existujú a pôsobia v neprestajnej interakcii presiaknutej intimitou, láskou a súladom, ktoré svojou hĺbkou a intenzitou presahujú naše chápanie. Trojičné pasáže v NZ ako napr. Mat 3:16 až 17; Mat 28:19; Ján 15:26; Sk 2:33; 1. Kor 12:4 – 6; 2. Kor 12:13; Ef 1:1 – 14; Žid 9:14 či hlavná trojičná pasáž v SZ, za ktorú pokladám Iz 63:9 – 10, komunikujú presne túto realitu.
16. Som presvedčený, že tento model má svoju jednu krásnu ilustráciu priamo v Biblii a to v texte Deuteronomium 33:27. Táto ilustrácia predkladá prirovnaním mentálny obraz, kde máme jedného večného Boha (=Boh Otec) a jeho dve ramená predstavujú sprostredkujúce božské bytosti Božieho Syna a Božieho Ducha, ktoré majú pôvod v Bohu Otcovi, a cez ktoré Boh Otec uskutočňuje svoj plán s týmto svetom od začiatku až do konca.

Podľa môjho aktuálneho porozumenia výpovede vyššie dobre vystihujú biblické učenie o Bohu, Synovi a Duchu Svätom a navyše veľmi dobre ladia so zhruba tromi storočiami kresťanskej éry v poapoštolskej etape až do momentu, kým sa koncom štvrtého storočia neobjaví na scéne paradigma Boha ako troj-jedinej či trojosobnej bytosti v kontraste k dovtedy dominantnej paradigme troch osobne či bytostne odlišených realít Boha Otca, Božieho Syna a Ducha Svätého.

2. Zhrnutie hlavných rozdielov medzi väčšinovým modelom trojjedinosti a prístupom, ktorý som za mňa osobne predložil vyššie

- V tomto čase osobne nevyznámam, že by sa výraz „Boh“, ako ho Písmo miestami používa vzťahom na osobu Božieho Syna, mal chápať v takom istom zmysle, ako keď ho Písmo používa vzťahom na osobu Boha Otca.
- V tomto čase osobne nevyznámam Nikajské vyznanie viery z roku 325 a ani vyznania, ktoré na neho nadväzujú tak, že prevzali jeho formulácie ako platné a pravdivé a na tie nadviazali.
- V tomto čase osobne nevyznámam, že by jeden Boh bol v nejakom zmysle trojosobná či trojjediná bytosť, kde Boh existuje ako istá komplexná či zložená bytosť či realita pozostávajúca z Boha Otca, Boha Syna a Boha Svätého Ducha.

3. Do tejto chvíle ďalej skúmam a hľadám, či by som sa nevedel nejako znovu stotožniť s učením o Božej trojjedinosti/trojosobnosti

- Pre mňa prvého by bolo všetko ďaleko jednoduchšie, ak by som len nejako mohol dospieť k tomu, že od srdca vyznám vieru v Božiu trojjedinosť a celá vec by sa takto uzavrela. Ďalej v plnej snahe o poctivosť a úprimnosť skúmam rôzne prístupy, ako sa len od biblických výpovedí dopracovať k tomuto vyznaniu tak, aby bolo moje vlastné.

- Je to pre mňa o to bol'avejšie, že si plne uvedomujem, že veľká väčšina Božích detí a vzácných spolukresťanov na tejto planéte vyznáva vieru v trojjedinosť Boha a veď nakoniec sám som tomu takto veril dlhé roky môjho kresťanského života. Hlboko so vážim službu týchto bratov a vôbec vieru spolukresťanov a spolukresťaniek, ktorí takto veria a rešpektujem a ctím si ich osobné presvedčenie. Na mojej strane nemám prekážku spoločenstva s tými znovuzrodenými deťmi, ktoré veria v doktrínu o Božej trojjedinosti, no uvedomujem si, že je na každého svedomí, či smerom ku mne bude alebo nebude mať voľnosť spoločenstva.

4. Ako rozhodlo zhromaždenie NKZ BA o ďalšom postupe v tejto situácii

- Členovia zboru NKZ BA sa vzniknutou situáciou zaoberali na dvoch členských zhromaždeniach a dospeli k nasledovnému rozhodnutiu, pričom rozhodujúci návrh riešenia predložili bratia Vlado Šuplata a Jozef Martinák a nie Ján Šichula.
 1. Zhromaždenie sa rozhodlo, že sa vytvorí priestor pre hĺbkové preskúmanie doktríny o trojjedinosti, pričom prvá etapa by mala prebehnúť predbežne do septembra 2018. Čo do formy budú tieto študijné zamerané stretnutia prebiehať ako zhromaždenia vždy s diskusiou na záver, ktorých zvukový záznam sa nebude zverejňovať, a kde sa bude môcť o priestor vyučovať prihlásiť každý brat, ktorý bude vnímať, že má čo priniesť do preskúmania tejto otázky. Rovnako budú tieto stretnutia otvorené pre bratov služobníkov z iných verných cirkví, ktorým radi poskytneme priestor za tým cieľom, aby mohli v našom zbore k tejto téme priniesť slovo.
 2. Zhromaždenie sa rozhodlo nechať bratovi Jánovi Šichulovi a prípadne iným členom zhromaždenia slobodu svedomia v otázke trojjedinosti minimálne až do bodu, keď nedôjde k zhodnoteniu prvej etapy študijného preskúmania doktríny o Božej trojjedinosti.
 3. Zhromaždenie sa rozhodlo ponechať brata Ján Šichulu v úrade pastora minimálne do času, kým sa neudeje zhodnotenie prvej etapy študijného preskúmania doktríny o Božej trojjedinosti.
 4. Vyznanie viery zboru NKZ BA, ako je publikované na adrese <http://www.nkzba.sk/?p=1&pp=2>, zostáva bez zmeny minimálne do času, kým sa neudeje zhodnotenie prvej etapy študijného preskúmania doktríny o Božej trojjedinosti. Teda zbor NKZ BA naďalej ako súčasť svojej doktrinálnej identity vyznáva doktrínu o Božej trojjedinosti, pričom daná stať znie nasledovne, ako bola táto formulácia prítomná už od samotného vzniku zboru:

Veríme, že jeden pravý Boh nám zjavil samého seba vo svojom Slove ako Boha Otca, Boha Syna a Boha Svätého Ducha. Títo traja tvoria dokonalú jednotu a nie je možné ich od seba oddeliť ani navzájom stotožniť (Mt 28:19; Mt 3:16-17; 1Kor 8:6; Žid 1:8). Veríme, že Boží Syn Ježiš Kristus sa stal svojím narodením pravým človekom (Jn 1:14; Fil 2:7-8; Žid 2:14).

5. Moje ospravedlnenie smerom k všetkým spolukresťanom a priateľom cirkvi NKZ BA

- Spolu s týmto mojím vyjadrením, ktoré má za cieľ opísať môj aktuálny postoj k doktríne trojjedinosti, vidím za potrebné, aby som sa ospravedlnil všetkým tým spolukresťanom či vôbec blíznym, ktorí v dobrej viere a pre zmysluplné dôvody o mne predpokladali, že zastávam doktrínu o Božej trojjedinosti, kým v skutočnosti som mal o nej už niekoľko rokov pochybnosti – raz väčšie, raz menšie. Nebol to ani na sekundu môj úmysel nikoho nejako zaviesť či podviesť, ale beriem plnú zodpovednosť za tento stav, ktorý – zamerané striktne – sa dá oprávnene nazvať ako pokrytectvo. Uprostred rôznych otázok a pochybností som až do nedávna dúfal, že sa nakoniec cez ďalšie štúdium nejako obnoví moje vnútorné presvedčenie o správnosti učenia o Bohu ako trojjedinej či trojosobnej bytosti a takto budem

môcť bez rozruchu zažívať spoločenstvo s bratmi a sestrami, ktorí túto doktrínu vyznávajú. Keď však na jar tohto roka povstala v tejto téme tá dišputa s istým bratom, už som to prijal z Božej ruky ako pohyb, kedy potrebujem zaujať postoj jedným alebo druhým smerom, pričom výsledok podáva práve tento dokument. S každým, komu tým bolo ublížené a voči komu som takto zhrešil, som pripravený hľadať zmierenie i na osobnej úrovni, aby mohol byť výsledkom aspoň medziludský pokoj.

6. Cirkev NKZ BA ďalej pôsobí v plnom režime služby

- Zbor NKZ BA pokračuje ďalej vo svojom pôsobení tak ako doteraz. Okrem rozhodnutia o tom, že doktrína trojjedinosti sa preskúma na stredajších študijných zhromaždeniach, sa na pôsobení cirkvi NKZ BA nič nemení. Oceníme, ak s nami zostanete v kontakte, napíšete nám alebo sa osobne stretnete, ak tomu kedy budú priat okolnosti.

Ak ste za roky našej existencie prijali akýkoľvek úžitok z našej služby, stojíme o spoločenstvo s vami a zvlášť oceníme vaše modlitby.

7. Apel k verným služobníkom Božieho slova a i k širšej komunite tých, ktorí veria v zapísané Božie slovo ako najvyššiu autoritu

- Od septembra 2017 sa v cirkvi NKZ BA spustia stretnutia k štúdiu biblického učenia o Bohu a preskúmaniu doktríny trojjedinosti a iných modelov ako systematicky vysvetliť inšpirované biblické zjavenie v tejto téme – pochopiteľne pôjde čo do času o iné stretnutia než nedeľné ranné zhromaždenia, ktoré sú primárne zamerané evanjelizačne a na duchovné živenie sa kázaným slovom. Čo sa týka študijných stretnutí k téme trojjedinosti, tak radi za týmto cieľom medzi sebou privítame služobníkov slova z verných neekumenických cirkví, ktorým ochotne dáme priestor priniesť svoj vklad to tohto preskúmania (nič nebráni tomu, aby takí služobníci priniesli, buď obhajobu trojjedinosti, alebo kritiku vyššie opísaného modelu – sme nastavení poctivo skúmať túto tému z každej strany). Samozrejme, že o takýchto služobníkoch sa radi postaráme podľa zásad z verša Lukáš 10:7. Smerom k širšej komunite tých, ktorí veria v zapísané Božie slovo ako najvyššiu autoritu oceníme, ak nám napíšete, či už vlastné myšlienky, alebo posuniete odkazy na akékoľvek zdroje k tejto téme, ak len ste toho úsudku, že nejaká kniha či článok či kázeň sú hodné pozornosti.

8. Akékoľvek otázky smelo adresujte mne alebo mojím spolupracovníkom

- Ja ako pastor zboru či moji najbližší spolupracovníci Vlado Šuplata a Jozef Martinák sme k dispozícii na ďalšiu komunikáciu. Čokoľvek by si pýtalo bližšie vysvetlenie, smelo nás v takej veci kontaktujte.

2. Korintským 13:13 Milosť Pána Ježiša Krista a láska Božia a účasť Svätého Ducha nech je so všetkými vami! Ameň.

Júda 1:25 jedinému múdremu Bohu, nášmu Spasiteľovi, nech je skrze Ježiša Krista, nášho Pána, sláva a veličnosť, sila a vrchnostenská moc, ako pred všetkými veky, tak pred všetkými veky, tak i teraz i na všetky veky. Ameň.